

Ordføreren (Bramsen): Naturligvis forholder det sig rigtigt, som den højtærede Minister bemærkede, at vi ganske vist har tilsigtet, at man ikke skulde kunne udbetale erlagte Præmier for saadanne smaa Børns Vedkommende. Man har ment i det hele at ville forhindre, at den Slags Forsikringer blev afsluttede, og at Præmiebeløbets Tilbagebetaling i visse Tilfælde kunde medføre nogen Betænkelighed. Jeg maa imidlertid tilføje, at vi naturligvis ikke mener, at denne Lovbestemmelse vil kunne faa nogen Indflydelse paa Forsikringskontrakter, der allerede er indgaaede i modsat Retning. Jeg betragter det som en Selvfølge, at Lovbestemmelsen ikke kan faa tilbagevirkende Kraft i den Henseende.

Det vil være rigtigt, om jeg med ganske faa Ord omtaler de af Indenrigsministeren stillede og af Udvalget tiltraadte Ændringsforslag. Nr. 1 gaar ud paa at rette „et“ Fond til „en“ Fond; da vi i øvrigt ellers har adopteret Formen „Fonden“, vil det være rigtigt at rette „Fonden“ til denne Form paa det eneste Sted, hvor det endnu stod. Nr. 2 indeholder en Omskrivning af eufemistisk Beskaffenhed, om jeg maa kalde det saa. Ved Nr. 3 ombyttes Tallet „3“ med Bogstaverne „tre“, hvilket ogsaa er en Ændring, der neppe kan fremkalde nogen Meningsforskel, men som det heller ikke vilde være let for mig at føre noget stærkt Forsvar for. I Nr. 4 foreslaas det at erstatte „Procentsatser“ med Ordet „Satser“ og efter Tallene $3\frac{3}{4}$ og $\frac{3}{4}$ sætte „pCt.“, en Ændring, der formentlig ogsaa kan haabe paa Tingets Tilslutning, idet Forsikringsraadet har ønsket den. I Nr. 5 og 6 har man foretrukket at angive et vist Tidspunkt ved Udtrykket „det paagældende Regnskabsaars Udløb“ i Stedet for ved „Regnskabsaars Begyndelse“, men da disse to Tidspunkter falder nøjagtig sammen, indeholder heller ikke dette Ændringsforslag nogen Realitet. I Nr. 7 foreslaas „Indenrigsministeriet“ rettet til „Indenrigsministeren“. Dette er i Overensstemmelse med den nyere Tids Sprogbrug i Love, og da „Indenrigsministeren“ i øvrigt findes overalt i Loven, har man fundet det rigtigt ogsaa at anvende dette Ord her. I Nr. 8 foreslaas, at nogle Ord, som fandtes i den Ændring til § 33, som blev vedtaget ved anden Behandling, skal udgaa. Ved Trykningen har man ikke været opmærksom paa dette, og det foreslaas derfor nu, at disse Ord skal udgaa. Der er udtrykkelig i Betænkningen henpeget paa, at disse Ord foreslaas at skulle

udgaa. Det er altsaa kun en Rettelse, som allerede var vedtaget ved anden Behandling. Ændringsforslag Nr. 9 er ikke noget Ændringsforslag i Ordets egentlige Forstand. Det er en Tilføjelse, som blev vedtaget af det høje Ting ved anden Behandling ved Indsættelse af en ny § 40. Efter Indenrigsministerens Ønske som Følge af Forsikringsraadets Anmodning til ham har vi nu optaget § 40's Tekst som første Stykke af § 38, hvorefter § 40 bortfalder, hvilket er Genstand for Ændringsforslag under Nr. 12, saaledes at Ændringsforslag Nr. 9 og Ændringsforslag Nr. 12 i Virkeligheden er det samme Ændringsforslag. Man har anmodet om, at Ordene „forsikrede Summer“ i § 39, 1ste Linie, ændres til „tegnede Forsikringssummer“. Der er ingen Grund til at skænke denne Rettelse nogen Omtale, da de to Udtryk siger nøjagtigt det samme. Ændringsforslag Nr. 13 angaar en Henvisningsforandring, som er foranlediget ved et ved anden Behandling vedtaget Ændringsforslag til § 57.

Dermed har jeg gennemgaaet disse Ændringsforslag, som jeg kan forudsætte ikke vil støde paa Modstand, da ingen af dem har nogen reel Betydning. De er nærmest at betragte som et Forsøg paa Affiling af Lovforslaget, som jeg betragter som et godt Omen for de Forhaabninger, man kunde nære med Hensyn til dets Gennemførelse andetsteds.

Endnu skal jeg nævne det af den højtærede Minister omtalte Ændringsforslag under Nr. 11 til § 39, som den højtærede Indenrigsminister har fremsat paa Finansministerens Vegne, da det angaar den under denne henhørende Statsanstalt for Livsforsikring. Det angaar det Forhold, Ministeren nævnede ved anden Behandling og ogsaa i Dag, at han ønskede en Forandring i den Affattelse, den paagældende Bestemmelse havde faaet ved anden Behandling. Det drejer sig om Bestemmelsen i § 39 angaaende Embedsmænds Pligt til at tegne Enkeforsikring alene i Statsanstalten. Efter at Indenrigsministeren havde oplyst om, at man ønskede nogen Forandring i Redaktionen af den ved anden Behandling vedtagne Bestemmelse, er det ved Forhandling med Finansministeren lykkedes at komme til en Forstaelse om en Redaktion, som den højtærede Finansminister og den højtærede Indenrigsminister har kunnet modtage, og som dog maa siges i det væsentlige at opfylde Udvalgets Ønsker om, at en forinden Embedstiltrædelsen afsluttet Enkeforsørgelsesforsikring